

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **nprap. J.P.**, zast. JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kongresová 2, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2009, č.j. 821/2009,

t a k t o:

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný změnil rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství Praha II Policie ČR ve věcech služebního poměru č. 1456/2009 ze dne 2009 tak, že se žalobci započítává do doby rozhodné pro nárok na výsluhový příspěvek doba 26 let a 21 dní a do doby rozhodné pro nárok na odchodné 27 let a 99 dní. Doba služby od 1.9.1988 do 17.11.1989 se nezapočítává do doby rozhodné pro nárok na výsluhový příspěvek.

Žalobce v podané žalobě namítal, že rozhodnutí ignorovala předchozí právní názor ministra vnitra a zopakovala výrok předchozích rozhodnutí, které ministr vnitra pro rozpor s právními předpisy zrušil. Rozhodnutí trpí závažnou vadou, která vychází z mylné interpretace § 224 odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. Zákon o služebním poměru neváže nezapočtení některých dob služby na zařazení v útvaru vyjmenovaném ministrem, ale na úsek s kontrarozvědným zaměřením. Služební funkcionáři nadřazují dikci interního předpisu dikci zákona. Žalobce sice byl zařazen na 5. oddělení II. odboru VI. správy SNB, ale vykonával práci jako pracovník speciální technické údržby.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce vykonával službu staršího referenta 5. oddělení II. odboru VI. správy SNB, „Správa zpravodajské techniky“, tedy ve složce SNB na úseku s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením. Pokynem ministra vnitra č. 2/2007 k zabezpečení realizace § 224 odst. 4 zákona byl stanoven rozsah osobní působnosti, mj. II. odbor, 5. oddělení. Nikoli tedy celý odbor, ale pouze páté oddělení, na kterém byl žalobce zařazen. Ministr vnitra konstatoval chyby, které byly v odůvodnění starších rozhodnutí, avšak pokyn, aby služební doba byla započtena, rozhodnutí neobsahuje. VI. správa byla složkou StB, ne všechny útvary této správy lze podřadit pod úsek s kontrarozvědným zaměřením, proto byl vydán výše zmíněný pokyn. Zařazení žalobce ve složce s kontrarozvědným nebo rozvědným zaměřením je potvrzeno „Komplexním služebním hodnocením“ ze dne 7.2.1989. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Soud ze spisového materiálu zjistil následující skutečnosti:

Rozhodnutím ze dne 23.5.2007 rozhodl ředitel obvodního ředitelství Praha II tak, že se žalobci dnem 1.1.2007 podle § 224 zákona do doby rozhodné pro nárok na výsluhový příspěvek započítává 26 let a 21 dní a do doby rozhodné pro nárok na odchodné 27 let a 99 dní. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že do doby rozhodné pro nárok na výsluhový příspěvek nebyla započtena doba od 1.9.1988 do 17.11.1989, kdy byl žalobce příslušníkem SNB zařazený ve složce StB na úseku s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením anebo ve funkci vyšetřovatele nebo náčelníka odboru a vyšší ve složce StB. Rozhodnutím ředitele Policie ČR, správy hl. m. Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 7.11.2007, č.j. 8051/2007, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí prvního stupně.

Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 6.8.2008, č. 568/2008, byla obě předchozí rozhodnutí zrušena a věc vrácena k dalšímu řízení. Ministr uvedl, že rozhodnutí byla nedostatečně odůvodněna a nebyly vypořádány námitky žalobce.

Rozhodnutím ředitele obvodního ředitelství Praha II ze dne 10.3.2009, č.j. 1456/2009, bylo určeno, že se žalobci započítává do rozhodné doby pro nárok na výsluhový příspěvek 26 let a 21 dní a do doby rozhodné pro nárok na odchodné 27 let a 99 dní. Do doby rozhodné pro nárok na výsluhový příspěvek a odchodné se nezapočítává doba od 1.9.1988 do 17.11.1989. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že z osobního spisu nepochybně vyplývá, že žalobce byl od 1.9.1988 zařazen na funkci staršího referenta 5. oddělení II. odboru, kde byl zařazen prakticky do konce roku 1989, kdy byl převeden do záloh pro přechodně nezařazené příslušníky. Z personálního spisu nelze zjistit, jaká byla pracovní náplň žalobce a jaké pracovní úkoly plnil. V hodnocení ze dne 7.2.1989 je uvedeno, že je plně využívána jeho civilní kvalifikace a že se aktivně podílí na údržbě a opravách používaných technických prostředků a zařízení. Z dílčích informací došel správní orgán k závěru, že hlavní pracovní činnosti v rozhodné době byly především údržbářské a servisní práce. Správní orgán dále citoval § 224 odst. 1 zákona a uvedl, že k zabezpečení realizace tohoto ustanovení byl vydán Pokyn ministra vnitra č. 2. Zde je uvedeno, že za příslušníka SNB zařazeného ve složce StB na úseku s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením se považuje příslušník zařazený v útvaru VI. správy II. odbor 5. oddělení (od 1.9.1988). Nehovoří se zde o výjimkách souvisejících se skutečným obsahem pracovní náplně. I když lze předpokládat, že se žalobce nepodílel na kontrarozvědné či rozvědné činnosti tohoto pracoviště, předpis nezná výjimky.

O podaném odvolání rozhodl ředitel Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy dne 18.6.2009, č.j. 821/2009, tak, že se žalobou napadené rozhodnutí mění tak, že se žalobci do doby rozhodné pro nárok na výsluhový příspěvek započítává 26 let a 21 dní a do doby

rozhodné pro nárok na odchodné 27 let a 99 dní. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že ke zrušení předchozích rozhodnutí došlo pro nedostatky v jejich odůvodnění, v novém rozhodnutí správního orgánu prvního stupně již byly námitky vypořádány. Ve výroku však došlo k zjevné nesprávnosti, kdy správní orgán uvedl, že se předmětná doba nezapočítává pro účely nároku na odchodné, tato zjevná nesprávnost byla důvodem pro změnu rozhodnutí. Dále zrekapituloval skutková zjištění správní orgán prvního stupně a uvedl, že vyhodnocením spisového materiálu bylo zjištěno a potvrzeno, že žalobce byl zařazen jako starší referent 5. oddělení II. odboru VI. správy SNB, tedy u útvaru vyjmenovaného v pokynu ministra vnitra. Zákon ani pokyn ministra pak nezná výjimky, které by souvisely se skutečným obsahem pracovní náplně. Všem příslušníkům byl ke dni účinnosti zákona proveden zápočet dob pro účely výsluhových kritérií podle jednoznačně stanovených kritérií.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

O podané žalobě soud uvážil takto:

Dle § 224 odst. 1 zákona: „*Příslušníkům se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona provede zápočet dob pro účely výsluhových nároků.*“

Dle § 224 odst. 4 písm. a) zákona: „*Do doby rozhodné pro výsluhový příspěvek se nezapočtou doby služby příslušníka Sboru národní bezpečnosti zařazeného ve složce Státní bezpečnosti na úseku s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením anebo ve funkci vyšetřovatele nebo náčelníka odboru a vyšší ve složce Státní bezpečnost.*“

Pokynem ministra vnitra č. 2/2007 ze dne 3.1.2007, vydaného k provedení zákona č. 361/2003 Sb., byla vydána „konkretizace osobního rozsahu § 224 odst. 4 písm. a) a d) zákona“. Dle tohoto pokynu se mj. za příslušníka SNB zařazeného ve složce StB na úseku s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením považuje příslušník zařazený v útvaru VI. správy MV, II. odboru 5. oddělení (od 31.12.1986). Žalobce namítá, že sice byl zařazen na dotčeném odboru, ale vykonával práci jako pracovník speciální technické služby. Zákon v § 224 jako rozhodnou skutečnost uvádí pouze to, zda příslušník byl či nebyl zařazen na příslušném úseku, jaká byla skutečná náplň jeho práce z hlediska zákona není rozhodné. Který úsek se považuje za kontrarozvědný či rozvědný pak stanoví citovaný pokyn ministra vnitra. Žalobce sice namítá, že zákon hovoří o úseku s kontrarozvědným či rozvědným zařazením, nikoli o úseku vyjmenovaném v pokynu ministra, nelze však přehlédnout, že žalobce v podané žalobě ani v probíhajícím správním řízení nikdy nezpochybnil, že by útvar VI. správy MV, II. odboru, 5. oddělení úsekem s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením nebyl, když pouze namítal, že on osobně vykonával jen technické práce; jak však již soud uvedl výše, skutečná náplň práce na daném úseku není z hlediska zákona rozhodná. Žalobní námitka není důvodná.

Žalobci také nelze dát za pravdu, pokud namítá, že rozhodnutím ministra vnitra byla předchozí rozhodnutí zrušena se závazným pokynem, aby do doby rozhodné pro výsluhový příspěvek byla započtena žalobcem požadovaná doba. Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 6.8.2008, č. 568/2008, byla obě dosud v řízení vydaná rozhodnutí zrušena a věc vrácena k dalšímu řízení; ministr však pouze uvedl, že vydaná rozhodnutí byla nedostatečně odůvodněna a nebyly vypořádány námitky žalobce. V novém řízení tedy bylo povinností služebních funkcionářů rozhodnutí přezkoumatelně odůvodnit a vypořádat námitky žalobce, ministr vnitra však nevyslovil závazný právní názor co do meritů věci, tedy jak má být o podané žádosti rozhodnuto, když pouze konstatoval procesní vady rozhodnutí.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., za situace, kdy plně úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. března 2013

JUDr. Eva P e c h o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková